

בס"ד א' מר-חשוון ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 16: 31
 צאת השבת - 17: 21
 רבנו תם - 17: 57
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1228
 @ אין אומרים בשבת "צדקתך".
 @ יום חמישי בערב מתחילין לומר "ברך עלינו".
 (יהי רצון שהשנה תהיה גשומה בגשמי ברכה)
 @ במוצאי שבת הבאה מתחילים "ברכת הלבנה"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "השפ"ם בסא"
 (ישעיה סו)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדוי השכלתי

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

פְּרִשְׁתָּהּ נַח שַׁבַּת ור"ה מר-חשוון

מענייני הפרשה: בנין התיבה לקראת המבול והצלתו של נח ומשפחתו.

הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן. תולדות נח ובניו לאחר המבול. בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם. פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם. **"אלה תולדות נח... נח איש צדיק..."**

ג' פעמים כתיב "נח" בפסוק, שראה ג' עולמות. ד"א שהיה משלושה, שכל אחד הציל ג' בזכותו. נח הציל ג' בניו שהם שם וחם ויפת. דניאל הציל חנניה מישאל ועזריה בחלום. איוב הציל שלושה רעיו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי. ד"א נח לשמים נח לבריות נח לעליונים נח לתחתונים נח בעוה"ז נח בעוה"ב.

"כי איתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה" (ז' א)
 תיבת **בדור** = אותיות **דבור**. לרמוז מה שמובא בספרים הקדושים של תלמידי הבעש"ט כי אפילו אם מלאכי מרום יאמרו לאדם שהוא צדיק, אל יבטיח לעצמו שהוא צדיק אפילו לזמן מועט. אמנם אם השי"ת יאמר לאדם שהוא צדיק, לא יבטיח לעצמו שהוא צדיק כי אם על אותו הרגע שדיבר לו ולא לאחר מכן.

"ויקה שם יפת את השמולה"
 אומר רש"י מפני שנתאמץ במצוה זכה לטלית. שואלים הלא כתוב אצל אברהם "אם מחוט ועד שרוך נעל", שלא רצה ליהנות ממלך סדום ולכן זכו ישראל לציצית ומתראים: **הבגד של הטלית עצמו זכו מפני שם, אבל החוטים שהם הציצית זכו בזכות אברהם.**

"אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו..."
 התיבה "**בדרתיו**" נכתב חסר פעמיים האות "ו" ולא "**בדורותיו**". רומז המקרא שפעמיים האות "ו" הם שנים עשר השבטים, שכך צריך להיות עם ישראל דוקא שלם ולא חסר חלילה הן בתולדות והן בדרות. (שלמה אלביליה הי"ו)

"צַהַר תַּעֲשֶׂה לַתְּבֵה" (ו-טו)
 נאמר בזוהר הקדוש, כי "נח" מרמז על "**שבת**" (מלשון מנוחה). השבת מהווה גם עוגן-הצלה לאדם מפני מבול העולם. מפליא הדבר, כאשר נוסף את הגימטריה של "**צהר**" (295) + "**לתבה**" (407) יתקבל יחד המספר של (702) כגימטריה של "**שבת**". ולכן כאשר תעשה צהר לתבה, יהיה זה בבחינת שבת, המצילה מפני המבול. (אבני אזל)

פִּנּוֹת הַגִּבּוֹרִים וְהַפְּתוּגִים
יוֹשֵׁב קָרוֹת
 רוכל היושב בפנות רחובות למפור את סחורתו. משמש ככנוי לאנשים בטלנים, אשר נוהגים לשבת בפנות הרחובות ולהעביר את זמנם בשליחות בטלות.
דוגמה: רצוי לכל אדם הגון להמנע מלשבת בחברתם של יושבי קרנות.
מקור: מעשה רבבי עקיבא שהיה יושב ושונה לתלמידיו ונזכר לו מה שעשה בילדותו. אמר: מודה אני לפניך, ה' אלהי, ששמת חלקי מיושבי בית-המדרש, ולא שמת חלקי מיושבי קרנות פשוט [אבות דרבי נתן כא]. (ניבונוכו)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "**לדעת**", "**חידושי**", "**דרשו**": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות "ברך עלינו"

א. לימודה - לעולם יסדיר אדם את תפילתו הנאמרת לפרקים (אחת לשלושים יום או יותר) ואחר כך יתפלל, ועל כן קודם ערבית של ליל ז' במרחשון יעיין בברכת "ברך עלינו", ובתפלה עצמה יאמרה מתוך הסידור (עיין ר"ה דף ל"ה ועיין שו"ע ק) ולדעת הרמ"א אם מתפלל מתוך סידור אין צריך להכין.

ב. זמנה - אין אומרים "ברך עלינו" אלא מיום ז' במרחשון בארץ ישראל, כיוון שחז"ל רצו לתת לאלו שעלו לירושלים בימי סוכות זמן לחזור לבתיהם ללא גשמים (שו"ע ק"ז סעי' א ונו"כ). ואומרים אותה עד מנחה של ערב פסח ועד בכלל.

ג. טעה בחורף - אם בימות הגשמים, אחרי ז' במרחשון אמר "ברכנו" ולא ביקש גשם, אין בקשתו שלמה, וצריך לחזור ולבקש גשם. (והוא הדין אחר התקופה, בחו"ל) אם נזכר קודם שסיים את תפילתו - יכול לבקש גשם גם במקומות אחרים.

ד. אם נזכר בתוך אמירת "ברכנו" - יעצור ויתחיל ברכת "ברך עלינו".

ה. אם אמר "ברוך אתה" ועוד לא הזכיר שם ה' - ימתין כדי הליך ד' אמות (שתי שניות) ויחזור לתחילת "ברך עלינו" (יש אומרים שאין צריך לחזור לראש הברכה אלא יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" ויחתום, וטוב לעשות כסברה ראשונה).

ו. אם נזכר לאחר שאמר "ברוך אתה ה'" של סיום הברכה - יסיים "למדני חוקיך" ויחזור ל"ברך עלינו" (ועיין כה"ח קי"ד ס"ק כ"ח, שלמי ציבור דף קי"ז).

ז. אם נזכר אחרי שסיים את ברכת "ברכנו" ולפני שהתחיל "תקע בשופר" יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" וימשיך "תקע בשופר". (עיין ראב"ה המוזכר באורך בבי" ס"י קי"ד לאפוקי סברת ר' יונה, וכן פסק בא"ח בשלח אות ח"י) וטוב לחזור ולומר "ותן טל ומטר לברכה" גם בשומע תפילה (ועיין באה"ל ס"י קי"ד ד"ה: "בלא חתימה"). ולדעת המשנה ברורה עדיף לומר ב"שמע קולנו" מאשר לפני "תקע".

ח. אם נזכר אחרי שהתחיל "תקע בשופר" - ימשיך עד "שומע תפילה" ושם יאמר "ותן טל ומטר לברכה. כי אתה שומע תפילה כל פה וכו"ו". (ועיין ברכ"י אות ט').

ט. אם נזכר אחרי שאמר "ברוך אתה ה'", יסיים "למדני חוקיך", ויאמר "ותן טל ומטר לברכה... כי אתה שומע תפילה".

י. אם נזכר אחרי שסיים ברכת "שומע תפילה" ולפני שהתחיל ברכת "ירצה" - יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה". אם נזכר אחרי שהתחיל ברכת "ירצה", - עוצר במקום שנזכר וחוזר לברכת השנים ומתחיל "ברך עלינו" וממשיך על הסדר).

יא. אם חזר בטעות ל"שמע קולנו", במקום ל"ברך עלינו" וביקש שם על הגשמים וסיים תפילתו, יכוין לצאת ידי חובה בחזרת ש"ץ מתחילה ועד סוף, או שיחזור להתפלל ויאמר שהוא מתנה שאם אינו צריך לחזור הרי תפלתו זו בתורת נדבה.

יב. איך חוזרים להתפלל - יחיד שחוזר לתחילת התפילה אינו חוזר לומר "ה' שפתי תפתח וכו"ו" כיוון שכבר הוא בתפילה. (בא"ח ש"ש ויקרא י"ב).

יג. ש"ץ שטעה בתפילת לחן ולא שאל טל ומטר, יכול לשמוך על תפילת החזרה ואין צריך להתפלל פעם נוספת בלחש (עיין שו"ע ס"י קכ"ז סעי' ב' ולחונים עליו).

יד. תשעים פעם - אם מסופק אם אמר "ברכנו" או "ברך עלינו" תוך שלושים יום - חוזר. אבל אם אמר תשעים פעם "רופא חולי עמו ישראל", "ברך עלינו" ואחר כך הסתפק - אינו חוזר.

מכל מלמד השכלתי

חודש מרחשון

מר חשוון החודש השני במניין חודשי השנה לבריאת העולם, והחודש השמיני בתורה, למניין החודשים ליציאת מצרים. החודש נקרא בספרי הנביאים בשם, ירח בול. יש אומרים שהוא מלשון יבול, או מלשון נבל שעלי האילן נובלים, וכן מפני שהעשב כלה בשדה ובוללן לבהמה מן הבית. אחרים מסבירים את השם בול מלשון מבול, כי בחודש זה התחיל המבול לרדת על הארץ. חז"ל דרשו את שם החודש מלשון מר, שמשמעותו טיפות מים, כמו שכתוב: הן גוים כמר מדלי, והוא על שם טיפות הגשם שיורדות בחודש זה. יש שמצאו רמז בשם החודש מלשון מרירות, כי בחודש זה אין גשם או אירועים שמחים אחרים, ואף אירעו בו כמה מאורעות מצערים. השם מרחשון כמו כל החודשים, מוצאו מבבל. חודש מרחשון לעתים הוא חודש חסר בן עשרים ותשעה ימים, ולעתים הוא מלא בן שלושים יום. בז' במרחשון, מתחילים לשאול על הגשמים בתפילת שמונה עשרה "ותן טל ומטר". מזל חודש מרחשון הוא מזל עקרב, מפני שבחודש מרחשון העולם צמא למים כעקרב.

טבלת הזמנים של המבול מיום מותו

של מתישלה ועד שיבשה הארץ

י' מרחשון שנת אלף תרנ"ו לבריאת העולם: מת מתושלת, פסקו המזלות לשמש וחמה ולבנה היו מהלכים מהלך הפוך ממערב למזרח. וכך גם כל השנה עד יציאת נוח מן התיבה.

י"ז מרחשון - צהרי היום: לאחר שבעה ימים של אבל על מות מתושלה, נבקעו המעינות וארובות השמים נפתחו. נוח נכנס לתיבה והמבול יורד 40 יום 40 לילה. חושך מכסה את הארץ.

כ"ז בכסלו: פסקו גשמי הזעף והתיבה מתרוממת מעל האדמה. מעתה מונים 150 יום.

א' בסיון: הקב"ה זוכר את נוח והתחילו המים לחסר.

י"ז בסיון: ירדו המים 4 אמות, התיבה נחה על הרי אררט בטורקיה (שעדיין היו מכוסים י"א אמה)..

א' באב: נראו ראשי ההרים של אררט.

י' אלול: נוח פתח החלון ושלח העורב.

י"ז אלול: נוח שולח את היונה בפעם הראשונה.

כ"ז אלול: נוח שלח את היונה, פעם שניה.

א' תשרי: נוח שולח היונה בפעם השלישית, ולא שבה אליו עוד. נוח מסיר את מכסה התיבה ואז ראה כי חרבו פני האדמה.

כ"ז חשוון: יבשה הארץ. חזרו המזלות לשמש ברקיע. נוח יוצא מן התיבה.

כבוד האישה שהחזיר בתשובה

דליה גדלה והתחנכה בבית חילוני למהדרין. הוריה שעלו לארץ מרוסיה הצליחו להימלט אל מעבר מסך הברזל, אך לא הצליחו להימלט מהשממה הרוחנית וכל יהדותם הצטמצמה בהדלקת נרות שבת ובאירוע חגיגי מיוחד לכבוד ט"ו בשבט. ברבות הימים היא נישאה לגדעון אשר הוריו שמרו על גחלת של מסורת עמומה. לגדעון הצליח מאוד במקצועו והתפרנס בכבוד, הם רכשו וילה מפוארת במרכז הארץ ובה כל שכיות החמדה. את ילדיהם שלחו לבי"ס ממלכתי בעירם, כמועמדים פוטנציאליים להמשיך את מסורת השממה הרוחנית גם לדור הבא... אולם משמים רצו אחרת. גדעון נפגע בתאונה קשה, הוא סבל מפגיעות רבות ועמוד השדרה נפגע. בתחילה חששו הרופאים לחייו, והודיעו לדליה כי אם ישאר בחיים קשה להניח שיוכל לתפקד. גדעון שנאלץ לשכב ללא נוע במשך ימים רבים, החל להרהר במשמעות החיים וכיצד מסוגל אדם מצליחן ומאושר, לכאורה, להפוך תוך שניות לאומלל ומתייסר. הרופאים נדהמו מקצב החלמתו, הוא התגבר על הפציעה מבלי שנשאר לה זכר. אך מבחינה רוחנית הוא חש שאין הוא ממצה את חייו. הוא החל להשתתף בהרצאות תורניות וצמאונו הרוחני גבר, הוא הרגיש כיצד נפשו באה אל סיפוקה. עד שיום אחד החליט כי הדברים גם מחייבים ויש ליישם הלכה למעשה. הוא פנה לרעייתו: "דליה, רצוני להתחיל דף חדש בחיים, לשנות את אורח חיינו בהדרגה ובחירתי להתחיל עם שמירת השבת".

דליה חשה כי עולמה חרב עליה. היא הביטה בבעלה האם הוא מדבר מתוך צלילות הדעת או שמה התאונה ערערה את נפשו? "מה פירוש להתחיל דף חדש?" אולי זוהי התלהבות רגעית אשר תדעך ותחלוף עם הזמן. אולם ברבות הימים היא נוכחה לדעת כי הוא נחוש בהחלטתו והדרישה הבאה לא איחרה לבוא: כשרות המטבח, גזירה חדשה, וכיצד תוכל לעמוד בה? ככל שהוא התחזק ביהדותו כך הלכה והחריפה התנגדותה. בצר לה פנתה למשפחתה וקיבלה ממנה גיבוי מלא. כולם היו נגדו, אך גדעון עמד בלחץ משום היותו בטוח בצדקת דרכו. שלום הבית התערער, וכל אחד חי כפי דרכו ללא הפרעה לשני.

באחד הימים גדעון קנה תמונות של גדולי ישראל ותלה אותן בבית, דליה הורידה את התמונות כבעס והחביאה אותן. היא היתה מאוד ממורמרת עד שכל מעשה שלו נתקל במעשה של "להכעיס" מצידה. עד שגדעון לא יכל יותר והלך להתייעץ עם אחד הרבנים שתרים להתחזקותו כשהוא מסיח בפניו את ייסורי ליבו תוך תיאור מנת תלאותיו בבית.

הרב פנה אליו בנימה אבהית: "גדעון, אל תשתמש בכפיה ובאילוץ, אל תשיב מלחמה שערה אפילו שבטוח הינך שהצדק עימך. אם היא תצעק, תתווכח ותלעג – אמור אתה כאילו היית לוחש לעצמך: "תודה! הכל מגיע לי, אני מקבל את הצער באהבה, אין לי טענות כלפך". וכך הוא עשה.

דליה נדהמה מהתפנית החדשה, לפתע היא נותרה בודדה במערכה. כך הגיעה תקופת רגיעה יחסית ששכרה בצידה, כשבמהלכה הוא התנהג עימה בסבלנות, ברוגע ובהארת פנים, דבר שהסיר את מחיצות ההתנגדות שלה כלפי דרכו. לאחר הפצרות רבות

להשתתף בסמינר החליטה דליה שאין לה מה להפסיד, למה לא "לחטוף" הצעת נופש בתנאי מלון לשבוע ימים בתשלום מינימלי? והכינה צידה לדרך: "ספרי קריאה ושפע שאלות קנטרניות אותן תכננה להציג בפני המרצים, במטרה לנגח את האמונה היהודית, "אדרבא, אצא מחושלת יותר בחילונית", חשבה לעצמה. במהלך הסמינר קרה הלא יאומן, הרבה מעבר לציפיותיו של גדעון ובניגוד גמור לשאיפותיה. הספרים שהכינה לא נפתחו כלל והשאלות שעמדו על קצה לשונה נמוגו ואינן. הסמינר חולל אצלה פלאים ופתח לפניה עולם חדש וקסום. היא קיבלה הכל מתוך הכרה עמוקה בנכונותה של היהדות. עוד במסגרת הסמינר חבשה לראשונה את המטפחת מתוך הרגשה שהדבר מחייב אותה ברגע זה: היה זה רגע מרגש, היא ידעה כי מהיום הונח על ראשה כתר מלכות והיא לא תוותר עליו אפילו תמורת כל הון שבעולם. כשחזרו הביתה קשה היה להם לעכל את הרעיון שהשבוע הנפלא ביותר בחייהם חלף ואיננו, אך קשה שבעתיים היה לחזור לתוככי השכונה החילונית עם מאות זוגות עיניים עיונות שינעצו בהם וילעגו שגילתה רכרוכיות וכנענה. היא החליטה בהחלטה אמיצה להתעלם מתגובות השכנות ורק עתה פקחה את עיניה לאמוד את הנזק שנגרם בשל יחסיה הקרובים עם השכנות ויישומן של "העצות הטובות" שקיבלה מהן נגד בעלה".

וכי מה אני צריכה להתבייש, הרי האמת אצלי! מחוזקים ומעודדים שבו לביתם, את ילדיהם העבירו למוסדות חרדים וניהלו אורח חיים ברוח היהדות. השכנות ההמומות סירבו להאמין והשתעשעו באשליה כי יסיון הראש הוא רק למראית עין למען שלום הבית, אך הן התבדו. במו ידה היא הסירה את האבק מתמונותיהם של גדולי ישראל ותלתה אותן במקומות בולטים ביותר. הם היו גאים בצעדס והחלו לפעול יחדיו לזיכוי הרבים, ארגנו חוגי בית וחזיקו משפחות שהיו בתחילת דרכם. דמותם הקרינה על סביבתם אור וחיוניות. את מקום מגוריהם הם העתיקו לעיר חרדית למען חינוך ילדיהם, לאט לאט החל גדעון להוסיף שעות לימוד עד שהפך לאברך הלומד כל היום. (קרבתו)

השוואה בין נח לאברהם אבינו

אברהם מקים את אוהלו בפרשת דרכים. שכל עוברי הדרך ידעו שיש להם היכן לפוש. וכך אברהם מקרב את בני דורו לאמונת האלוקים עד שגם בני חת השפלים אומרים לו "נשיא אלוקים אתה בתוכנו" כבכדס אותו הראו שמאמינים הם בזכות מעשיו ע"פ דרך התורה! ונח, נח דואג לעצמו. נח בונה "תיבת נח" שמכל האנושות הרואה אותו בונה תיבה במשך שנים רבות, בסופו של דבר הנכנסים הם: הוא, אשתו ובניו, ונשי בניו. אף אחד בעולם לא הושפע להיכנס איתו. מדוע? כי "תמים היה בדורותיו" ומי זה בעל שכל אשר יצטרף לתמים ויכנס לתיבתו?! וכאן טמונה גנותו של נח, בכך שדורו לא רואה את צידקתו אלא חושב אותו לתמים. אברהם אבינו ונח, שתי דרכים שונות להתנהגות אנושית. משל לאדם שסובל מהקור, והוא רוצה להתחמם. לפניו שתי אפשרויות שונות במהותן. או ללבש סוודר חם, או להדליק תנור. שתי האפשרויות שונות מהותית. אם ילבש סוודר, הוא יתחמם, אבל הוא דאג רק לעצמו. לעומת זאת אדם שרוצה לעזור לאחרים ידליק תנור! וכך יחס לכולם.

המספר 15 חוזר מספר פעמים בפרשת המבול:

- א. בפסוק זה.
- ב. "ויגברו המים על הארץ חמישים ומאת יום" (15X10)
- ג. שטח התיבה: "שלוש מאות אמה אורך התבה, חמשים אמה רחבה", דהיינו (15,000) אמות מרובעות.
- ד. נפח התיבה: "ושלשים אמה קומתה", ובהנחה שכל קומה היתה בגובה עשר אמות (שהרי היו בה שלוש קומות "תחתיים שניים ושלושים"), הרי שנפח כל קומה 150,000 אמות מעוקבות. ומשמעות הדבר, שאע"פ שנחתם דינם של דור המבול על הגזל, מ"מ תחילת דינם היתה בעבור הזנות ("ויראו בני האלהים את בנות האדם"), וחטא זה מהווה גניעה בשם ה' י-ה (15 בגימ'), שהוא השם הקיים במילים איש ואשה, והוא המבטא את קדושת ה'זו" (כל יקר)

**"בניך כשתלי זתיים" - חינוך
איך להתרחק מאלימות בבית הספר?**

כדאי להנחות את ילדכם להתרחק מאלימות בין כותלי בית הספר: הרגילו את הילדים לספר לכם מדי יום מה היה בבית הספר ולא רק מההיבט הלימודי. וכך הם יתרגלו שהשאלות לגיטמיות ויתרגלו לספר. העבירו את המסר שגם אם קרו דברים שהיו להם לא נעימים צריך תמיד לספר אותם להורים על מנת שיכולו לתמוך ולעזור. הנחו את הילדים לשחק עם בני הגיל שלהם ולא עם ילדים משכבות בוגרות יותר. הקבירו שיש להשאר במקום מרכזי בבית הספר ולא להתרחק לפינות

סרכה אלוף לישראל צברי
בן יחיא-יהודה
שיזכה בבריאות והנורא מעליא
בפרנסה טובה, אריכות ימים
ושנים באושר בטוב ובנעימים
הוא וכל משפחתו וירוהו נחת
מכל יוצאי חלציו

סרכה אלוף לארץ ופרהנא סעדיא
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו
בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר
ותשגמו כל משאלות ליבם
לטובה ולברכה וירוהו נחת מיוצאי
חלציהם וזיווגים הגונים לבנותיהם

סרכה אלוף
רפואה שלימה
מרדכי נאמן
בן חנה וציון
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרמי"ח אבריו
וש"סיה גידיו.
יחזור לאיתנו
ויזכה לשנים
רבות טובות
ועמימות עם
רעייתו רחל

סרכה אלוף לטלום ומרים ברא"ל
בזכות תרומתכם שתתברכו ברפואה
שלימה, אושר ופרנסה טובה.
ותשגמו כל משאלותיכם ותירו נחת
ושלוה ולשנים רבות ועמימות
וברכה והצלחה לשירה בת מרים

סרכה אלוף לניסים ומרים דיבאר
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו
בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר
ותשגמו כל משאלות ליבם
לטובה ולברכה וירוהו נחת ושלוה
וזיווגים הגונים לילדיהם

סרכה אלוף
רפואה שלימה
לזיכוי הרבים
בזכות תרומתם
ויזכו לרפואה
אריכות ימים
באשר ועושר,
ולכל מיילי
דמיטב. וירוהו נחת
משלוה מכל יוצאי
חלציהם ותשגמו
כל משאלות
ליבם לטובה

סרכה אלוף
משה וחסה דודי
שיזכו לרפואה
שלימה, בפרנסה
טובה, אושר
ושלוה. יתגשמו
משאלות ליבם
לטובה ולברכה
לשירי נחת
מילדיהם,
ויצאי חלציהם
ומכל

סרכה אלוף
משה וחסה דודי
שיזכו לרפואה
שלימה, בפרנסה
טובה, אושר
ושלוה. יתגשמו
משאלות ליבם
לטובה ולברכה
לשירי נחת
מילדיהם,
ויצאי חלציהם
ומכל

סרכה אלוף
לע"י הצננו והענו
משה סעדיא
בן רוד ומרדכי שיחיו
השבעו פקידת שנתו

סרכה אלוף
לע"י הצננו והענו
שלמה כונס
בן ר' משה ז"ל
בן חשון פקידת שנתו

סרכה אלוף
משה וחסה דודי
שיזכו לרפואה
שלימה, בפרנסה
טובה, אושר
ושלוה. יתגשמו
משאלות ליבם
לטובה ולברכה
לשירי נחת
מילדיהם,
ויצאי חלציהם
ומכל

סרכה אלוף
לע"י הצננו והענו
רבקה עמרני
בת אלעזר ז"ל
בן יחיא ז"ל

סרכה אלוף
לע"י הצננו והענו
סלימון
בן שמואל ז"ל
בן חשון פקידת שנתו